

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primo lumine [vir]tuose [con]dicio[n]is siue p[er]fectionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de sc̄tō Thon̄ia

ris. Charitas oīa suffert: oīa credit: om̄ia
speratioīa sustinet. In h̄mōi autē passione
charit̄e app̄ aruit excellētia charit̄e, ap̄ fa
Primo ppter oblatiōis volūtate
Secō ppter afflictioīis acerbitate.
Tertio ppter affectioīis stabilitatē.

Primo ppter oblatiōis
volūtate. Lū em ip̄e in medio suorū
aduersarij p̄sisteret trib̄ dieb̄ eū qren
tes minime inuenerūt. Tertia autē die se
manifestas eis dixit: Ego sum. Imitat̄
dñm iesū. Esa. liij. Olat̄ eī q̄ ip̄e voluit.

Secō ppter afflictioīis
acerbitate. Hāip̄ om̄o manib̄ post
tergū ligatis & fune collē imposito Guiter
affuxerit art̄ crudeli: & sic in carcere recu
serūt. Tandē instar dñi fuit crudelit̄: vt q̄
dā dicūt. Et in cruce stans lapidat̄: & can
dem fuit securi p̄cussus & excrēdat̄. Ps
Dilete tribulatiōes iustorū.

Tertio ppter affectioīis
stabilitatē, q̄ in illis oīibus tornētis
sp̄ stabili in fide & charitate ch̄ri p̄māst̄.
Lan. vle. Fortis est vt mors dilectio. Ex
j. Corith. xiiij. Charitas patiēs est: beni
gna est.

Tertiu est testimoniū clarificatiū
opatiōis. Nam p̄ opatiōes mira
culosas clarificata est & glōse ma
nifestata est scritas ei⁹. Ps. Scitore q̄ do
min⁹ sc̄m suū mirificauit. In illis autē mi
raculis tria de eo declaratur,
Primo sua misericordia.
Secō sua iustitia.
Tertio sua potētia.

Primo quedā illoīz mi
raculoīz attestat̄ sue mie vt q̄ ducētos qn
q̄ginta potiōe intoxiciata excecatos illūina
uit singlis man⁹ iponē: q̄s etiā ad fidē cō
uerit Lu. vij. Estote misericordes sicut &
p̄i yī celestis misericors est.

Secō qdā attestantur
sue iusticie. Lū ei qdā obstinati p̄sisteret
sb̄ dei derideret: dixit eis: Denūcio vob
q̄ in infarnū viui descedet̄. statiq̄ se terra
aperuit & eos viuos deglutiuit. Sap. vij.
Unde est orbis terrarū p̄tra insensatos.

Tertio qdā attestat̄
sue potētia. Qm̄ cū esset in carcere/demō
nes apparetēs dētib̄ quide in eū frenet
bāt: sed in eū accedere nō audebāt neq̄
poterat: & etiā q̄ potio intoxiciata de q̄ hu
rāt sup̄dicti excecati nihil eū lexit. H̄re.
vi. Signa ait eos q̄ crediderit: hec iogn̄.
In noīe meo demo, enciētē. Eti moris
qd̄ bib, nō eis nocebit. Eti dicit̄, itaq̄
apparet scritas b̄ti mattie ppter quāt̄
tate dign⁹ fuit annūerari iter aplos: quē
admodū dicit̄ s̄ba p̄us assumpta Leb
dit sors s̄ug mattiazz̄. Hunc igif ut pa
tronū ap̄ dñi inuocem⁹ vt ei⁹ merui, &
p̄cib̄ cū electi & beatis anuērari mereamur
Amen.

De b̄to Thoma agnensi Sermo.

Micrō mundi
Matt. v. Hoc de b̄to thom̄a
ma doctore dicere possum⁹
qd̄ Eccl. l. scribit: vici. Quasi luna plena
dieb̄ suis lucet & q̄si sol refuges sic ille si
fulsis in tēplo dei J̄o p̄ueniēt de eo enī
ciari p̄t̄ s̄ba p̄posita: qm̄ vici ip̄e est lux
mōi. Illustravit em eccliam mīpli. Illu
stravit inq̄ triplici lumine.
Primo lumine s̄tuose p̄ciliōis sueg
fectionis.

Secō lūne fructuose instruciōis.
Tertio lūne miraclose opatiōis.
Primo mundi illustravit lūne s̄tuose
p̄explatōis. De hac luce d̄ H̄at.
.v. Luceat lux via corā hoib̄ vt videat o
pera vīa bona z̄. Excellentia autē s̄tuose
p̄fectiōis glōsī thome tria maxime deci
rant & ostendunt.
Primum ē acceleratio sp̄allis sc̄tis
danitatis.
Secundū est abdicatio temporalis mā
danitatis.

Tertiū est deuotō cordialis sinceritat̄
sp̄allis sc̄titatis. A p̄mis enim anni deo
seruire cepit q̄si tā deo sp̄alliter dedicat̄.
Quinquē em deo parēt̄ ei⁹ obtutēt̄ i
monasterio mōi cassini ordinis sc̄ti bindi
cti educādū et instruēdū. Puer at ip̄e p̄t̄

rlia deuitabat sortia. dissoluta colloqua
iā incipies meditari taciturn⁹ atq; vr po
terat orione truor⁹. Sāp. viij. Puer eraz
ingenios⁹ & sortit⁹ sum aiām bonā. Lū
aut esset septēni⁹ vel octēni⁹ in neapolim
cā studi⁹ missus ē: t ibi q; ānos septē sic in
studī⁹ pfect⁹: grammaticalib⁹: logicalib⁹ &
naturali⁹ phis⁹ vt sup̄ coetaneos suos ami
mirabilis habereſ. Thien. iiij. Bonū erit
viro cū portauerit iugū ab adolescētia sua

Scđm est abdicatio tē
poralis mūdanitat⁹. Laudabilior aut i eo
fuit mudi p̄cept⁹ ppter alij q; plerūq; i⁹
pedire solerit hmoi p̄cept⁹ qd m̄ no oblit⁹
sib⁹ glosas thomas oīno p̄cepit mūduz
Difficilior q̄ p̄cepit sibi fuisse m̄di p̄te⁹
prus Lū ppter ḡnis nobilitatē: q; fil⁹ co
moris agnent. Lū ppter copiosam parē
tu facilitat⁹. Lū eti⁹ ppter iuetutē: quia
mundū reliqt anno. cuij. vel. xv. Talis aut
difficultas auget meritū. Piero. ad exū
perant. Nudū ch̄m nud⁹ segreruruz:
grader difficle: sed magna sūr p̄mia. Hec
ille. Itē sp̄cialē & magnā hūt difficultat⁹
re relisendo ip̄tūtati parentū volentū
eū impide⁹ & retrahere a statu religiōis:
sed neq; terro: ib⁹ neq; blādimētis qbus⁹
cūq; reuocari potuit a suo sancto p̄posito.
Hart. vij. Fundat⁹ cīm erat sup̄ firmā pe
tra. Considerauit itaq; illō qd d̄r. Joānes
j. Joā. ii. Nolite diligere mōn neq; ea q
lindo sunt: qm̄ siq; diligat mūdu nō est
charitas pris in eo. Proclus itaq; p̄tem
p̄tē triplice vanitatē q in mōdo repert⁹ &
a mūdanis qris & desiderat⁹. Prima ē vani
tas diuitiaz: quā p̄cepit p̄ voluntariā pau
pertat⁹ artēdē illō salvatoris Hatt. v.
Bti pauges spū t̄c. Et p̄ opositū Lu. vij
Te vobis diuitib⁹ q̄ hēc hic Isola. vel.

Scđa est vanitas deliciaz: quā p̄cepit
q̄ vanitate purit arē: vicez p̄ sobrietate & casti
tate. Amb. j. de offic. In tpantia maxime
boneti cura decorisq; consideratio spectat⁹
& qnt: qd exponit ip̄e Tho. q. h. q. cxli. di.
q̄ honestas & decor marie attribuitur tē
peritentio ppter p̄ncipalitatē boni. p̄p̄ij: s
pter turpitudine mal⁹ p̄trari a q̄ retrah
biturq; s. rep̄mit seu regulat delecta
tioes q̄sl nobis & brutis comunes. Fuit

aūt glosas thomas p̄go purissim⁹ firmis
simusq; in sacro p̄gimatis p̄posito ppter
qd aspect⁹ & milieq; colloqa q̄li venenosos
serpētes fugiebat nisi cā nc̄itatis aug spū
alij virilitat⁹. Job. xxj. Pepigi fedus cum
oclis meis vt ne cogitare quidē de p̄gine.
Uñ cū ad istantā m̄ris: fratz luoz volē
tui cū a religiōs retrahere in custodia re
neret: semel ad eū introducta est puebla i⁹
pudica pulcra q̄de facie/ sed anio venes
nosa q̄li serpēs in facie huana vt deiceret
eū a p̄posito castitatis q̄ multipli infesta
bat eumūc vīpero aspect⁹: nūc verbis la
scivis: nūc tactib⁹ impudic⁹: sechanim⁹ vī
rilis: q̄ia huūlēmodi tētamēta sugauit.
Uidesq; qm̄ sibi grauis ex ei⁹ p̄senzia im
mineret tēratio: Atiōz ardēc accepit cū
q̄sibi timore incuties eā ep̄re coegit: ac de
hinc dñm exorauit vt ei⁹ ferre dignaret
ppter p̄gimatis donū. Obdormiēt itaq;
sibi angel⁹ p̄gimatis amatores astiterunt
dicētes eū exauditū: stringētesq; eū circa
renes vt sibi videbas vīsq; ad dolore sensi
bilē dicētes: Ex parte dei te cingū: cīn/
gulo castitatis quod nunq; violabit⁹. Fu
it ego beat⁹ Thomas de numero illo p̄
E quib⁹ dicit domin⁹ Hatt. xix. Sun
eunuchi qui castrauerit seipos ppter re/
gnū celoz⁹. Tertia est vanitas supbia/
rum quā bear⁹ Thomas spreuit p̄ veraz
humilitatē: scies qm̄ dicit Jaco. iij. De/
us superbis resistit: humilib⁹ aut dat grat
iam. Omnē itaq; inanē gloriā fugiebat:
benignus in verbis & dulcis erat: simplex
et obedies in sua cōversatione. Unde se/
mel cum esset in cōuentu Bononici: fra/
ter quidā qui de alio cōuentu venerat pe/
nitētia priore sociū qui secum iter per villaz
Prior autē dixit: vt quēcungz velle as/
fumeret. Frater igis non cognoscēs Tho
mam a calu reperiens dixit ei: Prior dia
xit mihi vt meū venias in villā. Humili
limus ergo Thomas simpliciter obedie
vit in omni humilitate sequēs ei quoq;
q̄ aliqui Thomā cognoscētes mirantes
q̄ tantus doctor: fratrē illum sequeret: no
tificauerit ip̄i fratri quis esset qui post eū
ambularet. Faciebat bear⁹ Thomas qd
hortatur Sapsens Ecclastici. ij. Quan
to magnus es humilia te in omnibusz co

Ba 4

Ser. Desctō Thoma aquinate

ra deo inuenies grām. Apparet etiā hūi
litas b̄i thome in eo q̄ oēm mūdi hono/
rē p̄tempit p̄siderās qm̄ ois honor mun/
dan̄cito trāsit. Ps. 2. Dox ut exalteati fue/
rint r̄ honorificati deficentes quēadmo/
dū sum̄ deficer. Un̄ oblatū sibi a demē/
te papa q̄rto archiep̄atū neapolitanū cuz
additio redditū mōasterij scri petri ad
grā penit̄ recusauit. Tr̄ semel cu suis stu/
dētib redib̄ de sc̄rō dionysio interrogat/
tus a q̄dā si veller ne dñs fieri ciuitat̄ pa/
risiensis: m̄ndit se maḡ velle chrysostomū
sug marcheū. Un̄ p̄tz sua hūilitas r̄ ho/
nois mūslam p̄ceptus. Prouer. xi. Ubi
hūilitas ibi sapientia.

Tertii qd̄ ostendit excel/
lētiā sue p̄tuose pfectois ē deuotio cordia
lis sinceritas. Deuotio q̄ppe sincera crea/
turā rōnale ad suā pfectionē ducit q̄ in h̄
p̄sistit q̄ sumō bono inhēreat per amoē. Iō
ps̄ dicebat. Dib̄ aut̄ adberere deo
bonū ē. Nā sicut di. Hugo li. d̄ fr̄tute orā
di. Deuotio est p̄l̄ r̄ hūilitis affect̄ in deū
Deuotissim⁹ q̄ppe fuit thomas. idcirco
vir pfectissimus. Precipua aut̄ gerſdq̄
deuotionē circa eucaristie sacramētū
missam q̄tidieni legitime p̄peditus ce/
lebrās r̄ alia deuotissime audīes in quay
plurim⁹ sacerdoti ministrabat. Frequent
in missa tanta afficiebat deuotiōe vt tot⁹
p̄fuderet lachrymis. Nocte post bieuen
somm̄ in oratiōe p̄sternebat: lectioñ r̄ ora/
tioni assidue vacabat sacrisq̄ meditatiō/
bus q̄dīcī in feruore deuotois pficiebat
Ps. In meditatiōe mea exardestet ignis
Studio lectori r̄ disputatiōi sp̄ orationem
p̄mittebat lachrymis p̄fusus. In dubijs
sp̄ ad oīone p̄fugiebat. Et vt fr̄tri ray/
mido loco suo reuelauit in secreto sciām
suā nō tā hūano studio q̄ oīonis suffra/
gio accepit. Lū sibi vacabat lectionē acci/
pīebat de collatiōib̄ patrū. Interrogat̄
aut̄ cur hoc faceret: cu talis lectio nullius
aut modice videt̄ ē. p̄fuditatis dicebat.
Ego in haec lectorē deuotionē mētis collig/
go ex q̄ facil⁹ i speculationē affurgo. In
hoc iūitat̄ ē exēplū beati dñci q̄ ad mā/
gnū apicē sc̄e illo mō puenerat. Deuotio
nis aut̄ sue excellētia apparet maxime ex/
erib̄ signis. Pr̄mū signū ē im̄petratio

Nā fin Aug. Dignior sef̄t oīonis effect⁹
cū feruētior p̄cedit affect⁹. Sp̄ aut̄ exau/
diebat thomas in oīonib̄ illis: r̄ orādo il/
lustribat sup occulē sacre scripture. Se
cūdū signū ē reuelatio q̄ sibi siebat in oīo/
ne: sibi em̄ orāti reuelat̄ ē stat⁹ multorū
ōfūcto: p̄ta sororiskō deuictiōe postulatis
suffragia: duo p̄ fr̄trū carnalū vñ⁹ vñ
delz adulphī in purgatorio existit: calte/
rius. r̄. raimūdi iā cēntis in gla tanḡ mar/
tyr q̄ mōs illata fuit ei sub tyrānide fre/
derici impatoris pp̄l̄ cām eccl̄ie quā defi/
dit. Tertiū signū ē elevatio. Lāta op̄
pe deuotiōe feruebat in sp̄u r̄ sp̄u ei⁹ lie/
i celestia rapiebat vt r̄ corp⁹ eius lic̄ gro/
se esset corpulētē in aera eleuare q̄lī p̄p̄l̄
obedies. Ezech. viiij. Eleuare me p̄p̄l̄ i
ter celū r̄ terra. Plurim̄ em̄ vīsus eos
eleuat̄ a terra q̄lī duob̄ cubitis: r̄ alio
p̄ cūkītū. Sep̄ius erā in suis meditatiōib̄
in extasi rapiebat: r̄ mirabile erat videre
hoīem sensib⁹ v̄tētē subito sic rapi r̄ mēte
sic eleuari vt q̄lī esset ab hoīibus separat⁹
r̄ hoc ei semel p̄tiget cu in mēsa regis iū/
cta eū federet. Semel etiā il cito fenero
castro sororis sue āno illo q̄ vita decepit
p̄ triduū māst̄ rap̄: in q̄ raptu māta sibi
ruelata fuit. P̄t̄r̄aḡ deuotis ei⁹ p̄cellē/
tia q̄ quā sp̄ in dies in sp̄u feruore crece/
bar: q̄ sic d̄t dñs Lu. xj. Pr̄ celest̄ dabit
sp̄um bonū p̄terib⁹ se. Recete q̄ dicit p̄ lux
mūdi q̄ illuminauit. r̄. Prouer. iiiij. Ju/
st̄or̄ semita q̄lī lux splendens p̄cedit.

Secundū thomas illustrauit ec/
clesiā lumine fructuose instruēt.
Sap. vi. Diligite lumē sapia. P̄p̄l̄
fecto de b̄tō thoma dicere possum⁹ qd̄ b̄
iōāne baptista d̄t dñs Iō. v. Ille erat lu/
cerna ardēs r̄ lucēs. Instruēt at̄ docet
bearus thomas tripliciter.
Pr̄mo illuminatiua lectōe.
Sēcundo affectiuā p̄dicatione.
Tertiū declaratiua descrip̄tōe.

Irrimo illūminatiua lectōe.
Legēdo em̄ r̄ dispuētā ceteris vide/
baſ mirabilis p̄p̄sniaz p̄fuditatez ad ei
recurrebant p̄ dubioz explanatiōe. Prou/
er. xvij. In facie prudētis lucet sapia.
Sēcundo affectiuā p̄dicatione.
Sermo q̄ppe eius ad populu. nō curioz